

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.566/2019/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve) felperesnek - a dr. Manger Marcell ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe.) I. rendű, II.rendű alperes neve (címe.) II. rendű, III.rendű alperes neve (címe) III. rendű és IV.rendű alperes neve (címe) IV. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Miskolci Törvényszék 21.P.20.324/2019/23. számú ítélete ellen az I., III. és IV. rendű alperesek által 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben, az alábbiak szerint megváltoztatja:

- mellőzi az I., III. és IV. rendű alperesek jogsértés abbahagyására történő kötelezését,
- mellőzi az I., III. és IV. rendű alperesek személyes adatok védelméhez való jog további megsértésétől való eltiltására kötelezését,
- mellőzi az I. rendű alperes perköltség viselésére történő kötelezését, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 8595 (nyolcezer-ötszázkilencvenöt) forint perköltséget,
- mellőzi a III. és IV. rendű alperesek saját költségeinek viselésére vonatkozó megállapítást, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a III. rendű alperesnek 23 540 (huszonháromezer-ötszáznegyven) forint, a IV. rendű alperesnek 22 259 (huszonkétezer-kétszázötvenkilenc) forint perköltséget,
- felemeli a felperest terhelő illeték összegét 220 320 (kétszázhúszezer-háromszázhusz) forintra,
- leszállítja az I. rendű alperest terhelő illeték összegét 57 480 (ötvenhétezer négyszáznyolcvan) forintra, a III. rendű alperest terhelő illeték összegét 28 560 (huszonnyolcezer-ötszázhatvan) forintra, a IV. rendű alperest terhelő illeték összegét 29 640 (huszonkilencezer-hatszáznegyven) forintra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 921 (kilencszázhuszonegy) Ft, a III. rendű alperesnek 2000 (kétezer) Ft, a IV. rendű alperesnek 2000 (kétezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes a 2014. és 2015. években - a 2015. augusztusi kizárásáig - tagja volt a **Y** (a továbbiakban: **y**) Alapszervezetének, a 2014. évi parlamenti választásokon pedig a **y** országgyűlési képviselő-jelöltje volt a **x-re** is kiterjedő megyei ... választókerületben, emellett ügyvédként megbízási jogviszonyban is állt a **y**kal.
- [2] Az I. rendű alperes 2014-2015. években alelnöke, a III. rendű alperes elnöke volt a **y** Alapszervezetének. Ezen időszakban a II. rendű alperes volt a **y x-i** Alapszervezetének elnöke, a 2014. évi parlamenti választásokon pedig tagja volt a felperest mint jelöltet támogató kampánystábnak. Ugyanekkor a IV. rendű alperes a **y** Megyei Alapszervezetének elnöke volt, egyben országgyűlési képviselő.
- [3] A felperes 2014. október 4. napját **S.B-vel** töltötte, aki a 2014. évi önkormányzati választáson a **y t-i** polgármester-jelöltje volt. Titokban hangfelvétel (a továbbiakban: hangfelvétel) készült a részben szexuális együttlétükről. A hangfelvétel a felperes élettársához, illetőleg még a 2014. október 12-i önkormányzati választást megelőző napokban a **y** Alapszervezetének irodájában (a továbbiakban: iroda) található számítógépre került. Az I. és III. rendű alperesek az irodában belehallgattak a hangfelvétel szexuális aktust, valamint a **S.B-vel** eközben folytatott beszélgetést tartalmazó részébe (amely szerint **S. B.** polgármesterré választása eseteire jegyzői kinevezést szántak a felperesnek), majd tájékoztatták a IV. rendű alperest a hangfelvételtől, és azt neki lejátszva vele együtt is belehallgattak a felvétel e részeibe. A IV. rendű alperes ezt követően tájékoztatta a hangfelvételtől a **y** országos pártigazgatóját és **B-né dr. S. K.**, a **y** Jogszabály-előkészítő Osztályának vezetőjét, akinek ígéretet tett arra, hogy az nem kerül nyilvánosságra.
- [4] Az I. rendű alperes az önkormányzati választást megelőzően **H**ban tartott kampányrendezvényeken többekkel (**K. Z. B. L.**, **M. L.** beszélt a hangfelvétel tartalmáról, majd 2014. október végén, november elején arról tájékoztatta **J. Z-t**, a **y** tagját, hogy van egy hangfelvétel a felperesről, „amelyen szex van, kefézés”, míg 2015. január vagy február hónapban arról számolt be **B. K-nak**, a **y** tagjának, hogy van egy „szexfelvétel” a felperesről, a felvételen „szexjelenet van, undorító kefézés”, amelyet „disznók szexéhez” hasonlította, megemlítve, hogy ennek azért van jelentősége, mert „közben politikai pozíciót osztottak egymás közt”.
- [5] A felperes 2014. október 7-én feljelentést tett zsarolás és zaklatás miatt a ... Rendőr-főkapitányságon, majd 2014. november 11. napján tiltott hangfelvétel-készítés miatt is. Az eljárások Megyei Rendőr-főkapitányság Vizsgálati Osztályán bü szám alatt történt egyesítését követően, 2015. január 27-én házkutatást tartottak az irodában, és lefoglalták a számítógépen tárolt hangfelvételt, egyidejűleg törölték is onnan. A lefoglalásnál a II. és IV. rendű alperesek voltak jelen. Utóbb aJárási Ügyészség a 2016. február 8. napján kelt B.444/2015/12. számú határozatával megszüntette a nyomozást. A határozat indokolása szerint nem lehetett megállapítani, hogy ki és milyen módon készítette az eredetiben már nem található hangfelvételt, amelyről igazságügyi szakértő csak azt állapíthatta meg, hogy a 10 percesre vágott, utoljára 2014. október 6-án 8 óra 30 perckor módosított felvétel nem tartalmaz személyes adatokat. A felperes nyomozást megszüntető határozattal szemben előterjesztett panaszát elutasították.

- [6] A hangfelvétel felkerült a **"v"** internetes videómegosztóra, ahonnan a felperes 2015. március 15-i tudomásszerzését követő rövid időn belül törölték.
- [7] 2015. március 13-án cikk jelent meg a **"o"** hírportálon „A **y**ban a szex sem megy csak úgy” címmel. A cikkben rögzítették egyebek mellett, hogy **y-s** politikusok az érintettjei egy zaklatás miatt folyamatban lévő rendőrségi eljárásnak, amelynek tárgya egy **y-s** politikus bizalmas helyzetben történt jogellenes lehallgatása. A cikkben beszámoltak arról, hogy a hangfelvétel kapóra jött egyes **y-s** politikusoknak, mert annak nyilvánosságra hozatalát kilátásba helyezve kívánták tisztségéből való lemondásra és a pártból való kilépésre bírni a felvételen kompromittálódott, intim helyzetben szereplő párttársukat.
- [8] Ugyanezen a napon a **"k"** c. műsorában a riporter úgy vezette fel a IV. rendű alperessel készített interjút, hogy lehallgattak egy **y-s** politikust, miközben „szexelt” egy férfivel, aki nem az élettársa. A riporter szerint zsarolták a politikust a **y** vezetőségéhez került felvétellel, hogy hagyja el a pártot, aki feljelentette a zsarolókat. A IV. rendű alperes úgy nyilatkozott a riporter kérdésére, hogy létezik a hangfelvétel, de nem érdekli, mert mások magánéletével nem foglalkozik. A riporter elmondása szerint a IV. rendű alperes megerősítette a hangfelvétel létezését, amely alatt olyan képeket vetítettek, amelyeken kitakarták a felperes arcát, aki ennek ellenére azonosítható volt. A felperes személyhez fűződő jog megsértése miatt pert kezdeményezett a Kft. médiaszolgáltatóval szemben, amely alapján a Fővárosi Ítéltábla a 2016. november 24-én kelt, 17.Pf.20.706/2016/3-II. számú jogerős ítéletével megállapította a médiaszolgáltató jogsértését, és 1 000 000 Ft sérelemdíj megfizetésére is kötelezte.
- [9] A felperes etikai eljárást kezdeményezett a **y** Etikai Bizottságánál az I. és III. rendű alperesekkel szemben; a 2015. augusztus hónapban lefolytatott eljárásban nem marasztalták el az I. és III. rendű alpereseket.
- [10] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperesek megsértették a hangfelvételhez való, továbbá a magánélet sérthetetlenségéhez és emberi méltósághoz fűződő jogát. Kérte az alperesek további jogsértéstől való eltiltását és a jogsértés abbahagyására történő kötelezését is, míg módosított keresetében az I. rendű alperest 500 000 Ft, a II. rendű alperest 300 000 Ft, a III. rendű alperest 500 000 Ft, a IV. rendű alperest 300 000 Ft sérelemdíj megfizetésére is kérte kötelezni. Hivatkozása szerint az alperesek többretű magatartásukkal megsértették e személyiségi jogait, továbbá a személyes adatok védelméhez való jogát is. A sérelemdíj összegét a köztudomásúlag ismert hátrányok alapján kérte meghatározni.
- [11] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I., III. és IV. rendű alperesek elismerték, hogy meghallgatták a felvétel egy részét, az I. rendű alperes pedig a felvétel tényét és annak intim vonatkozását három további személlyel közölte, míg a IV. rendű alperes a **y** pártigazgatóját informálta a politikai érintettség miatt, ezzel azonban személyiségi jogot nem sértettek, továbbá magatartásuk a kampányidőszak sajátosságai miatt nem volt felróható sem. A II. rendű alperes tagadta, hogy a hangfelvételt egyáltalán hallotta volna.
- [12] Az elsőfokú bíróság a 21.P.20.497/2017/41. számú ítéletével elutasította a keresetet. Kötelezte a felperest, hogy személyenként fizessen meg az alpereseknek 30 000 Ft perköltséget, továbbá marasztalta a perben feljegyzett 144 000 Ft illetékben is. Az ítélet indokolása szerint az alperesek nem sértették meg a felperes személyiségi jogait. A

felperes fellebbezése alapján eljáró Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.451/2018/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - hatályon kívül helyezte, és az első fokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította annak megállapításával, hogy másodfokú perköltségként a felperes és az I-IV. rendű alperesek oldalán is 25 400 Ft merült fel, a feljegyzett fellebbezési illeték pedig 192 000 Ft (a továbbiakban: hatályon kívül helyező végzés). A hatályon kívül helyező végzés indokolása szerint az ítélet alkalmatlan volt az érdemi felülbírálatra, mivel az elsőfokú bíróság megszegte a bizonyítással összefüggő lényeges szabályokat.

- [13] A megismételt eljárásban a felperes változatlan formában tartotta fenn módosított kereseti kérelmét.
- [14] Az alperesek továbbra is kérték a kereset elutasítását.
- [15] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az I., III. és IV. rendű alperesek megsértették a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogát azzal, hogy a felperes szexuális életére és politikai véleménynyilvánítására vonatkozó személyes adatát tartalmazó 2014. október 4. napján készült hangfelvételt az I., III. és IV. rendű alperesek meghallgatták, az I. és III. rendű alperesek a IV. rendű alperes számára lejátszották, az I., III. és IV. rendű alperesek 2015. január 27. napjáig a hangfelvételt jogellenesen birtokolták. Megállapította továbbá, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes magántitokhoz, hangfelvételhez, magánélet sérthetlenségéhez és emberi méltóságához fűződő személyiségi jogait azzal, hogy a hangfelvételt másokkal ismertette, kijelentve, hogy „sajnálatos módon van egy hangfelvétel, amelyen szex van, kefézés”, illetve hogy „van egy szexfelvétel”. Emellett az I., III. és IV. rendű alpereseket a jogsértés abbahagyására kötelezte, és eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 300 000 Ft tőkét, illetőleg kötelezte a III. és IV. rendű alpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg a felperesnek személyenként 100 000 Ft tőkét. Ezt meghaladóan elutasította a keresetet. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 24 500 Ft perköltséget, továbbá a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. rendű alperesnek 54 500 Ft perköltséget, amelyet meghaladóan a felek maguk viselik a perrel felmerült költségeiket. Kötelezte a felperest, hogy 84 000 Ft, az I. rendű alperest, hogy 84 000 Ft, a III. rendű alperest, hogy 42 000 Ft, a IV. rendű alperest, hogy 42 000 Ft összegű feljegyzett első- és másodfokú illetéket fizessenek meg az államnak az állami adóhatóság által közölt módon és időben.
- [16] Az ítélet indokolásában rögzítettek szerint a felperes pontosított kereseti kérelmében a hangfelvételhez, a magánélet sérthetlenségéhez, a magántitokhoz és az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jog mellett a személyes adatokhoz fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítását is kérte, emellett őket a további jogsértéstől eltiltani és a jogsértés abbahagyására kötelezni, továbbá az I. rendű alperest 500 000 Ft, a II. rendű alperest 300 000 Ft, a III. rendű alperest 500 000 Ft, a IV. rendű alperest 300 000 Ft sérelemdíj megfizetésére is.
- [17] Az ítélet indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvénye I. cikkének (3) bekezdésében, továbbá VI. és VIII. cikkeiben rögzítetteket, majd az Alkotmánybíróság 30/1992. (V.26.) határozata alapján kifejtette, hogy az egyik alapvető jog védelme és érvényesülése akkor teheti jogszerűvé egy másik alapvető jog megsértését, illetve

korlátozását, ha ez feltétlenül szükséges, azaz az adott alapjog érvényesülése és védelme más módon nem érhető el, továbbá, ha a korlátozás, illetve az okozott sérelem arányban áll annak a hasznával, az elérni kívánt cél fontosságával. Ezt követően idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §-ának (1) és (2) bekezdéseit, 2:43. §-ának b), e) és g) pontjait, 2:46. §-ának (1) és (2), továbbá 2:48. §-ának (1) bekezdéseit, majd leszögezte, hogy a bírói gyakorlat értelmében a kép- és hangfelvétel készítése vagy felhasználása akkor nem minősül visszaélésnek, ha arra közvetlenül fenyegető vagy már bekövetkezett jogsértés bizonyítása érdekében közérdekből vagy jogos magánérdekből kerül sor, feltéve, ha a felvétel készítése vagy felhasználása a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest nem okoz aránytalan sérelmet.

- [18] A perben nem volt megállapítható - de ezt a felperes sem állította -, hogy a hangfelvételt valamelyik alperes készítette, az ugyanakkor igen, hogy a hangfelvétel a felperes és **S. B.** különleges személyes adatát, szexuális együttlétét, illetőleg politikai véleménynyilvánítását is tartalmazza, ami a felperes magántitkát és magánéletét is érinti.
- [19] Az adatvédelmi jog mint személyiségi jog alapját az Alaptörvényben deklarált információs önrendelkezési jog alkotja, amely alapján minden természetes személy jogosult arról dönteni, hogy mely személyes adatait tárja fel mások előtt, és melyeket tartja titokban. Ezt követően idézte az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) értelmező rendelkezései közül a személyes adat, különleges adat, adatkezelő, adatkezelés és adattovábbítás fogalmait szabályozó 3. §-ának 2., 3a., 9., 10. és 11. pontjait.
- [20] Az ítélet indokolása szerint továbbá a titok is a magánszféra sérthetlenségét védi; ha valaki magántitok birtokába jut, az önmagában nem valósít meg jogsértést, a személyiségi jog sérelme azzal valósul meg, ha azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza, vagy azzal egyéb módon visszaél.
- [21] Kiemelte, hogy a hangfelvétel különleges adatot tartalmazott, amely az Info tv. 5. §-ának (2) és 6. §-ának (1) bekezdései szerint akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett írásban hozzájárul, vagy ha az érintett hozzájárulásának beszerzése lehetetlen vagy aránytalan költséggel járna, és a személyes adat kezelése az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítése céljából szükséges, vagy az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából szükséges, és ezen érdek érvényesítése a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll.
- [22] Pusztán az a körülmény, hogy I., III. és IV. rendű alperesek meghallgatták a hangfelvételt, az Info tv. 3. §-ának 10. pontja szerinti „adaton végzett bármely műveletnek”, azaz adatkezelésnek, emellett a 11. pont alapján adattovábbításnak is minősül, mivel a IV. rendű alperes mint harmadik személy számára hozzáférhetővé tették. Arra pedig maguk sem hivatkoztak, hogy az adatkezeléshez a felperes hozzájárulását kérték, vagy hogy a felperes, akitől az első belehallgatás után a hozzájárulás beszerezhető lett volna, megadta a hozzájárulást. A hozzájárulás beszerzése nyilvánvalóan nem volt lehetetlen, illetőleg aránytalan költséggel sem járt volna.
- [23] Az azonban, hogy az I. és III. rendű alperesek felajánlották meghallgatásra másoknak a hangfelvételt, nem minősül adatkezelésnek, adattovábbításnak vagy nyilvánosságra hozatalnak. Az I. és III. rendű alperesek azzal sértették meg a felperes személyes adatok

védelméhez fűződő személyiségi jogát, hogy a felperes különleges adatát tartalmazó hangfelvételt legalább kétszer meghallgatták, a IV. rendű alperes számára továbbították, és bármilyen kis terjedelemben is, de lejátszották a IV. rendű alperesnek, aki a belehallgatással szintén megvalósította a jogsértést.

- [24] A Ptk. és az Info tv. személyes adatokkal kapcsolatos oltalmi köre csak részben esik egybe. A tisztességes adatkezeléshez fűződő Ptk-beli személyiségi jog és az Info.tv. személyes adatokkal kapcsolatos joganyaga az általános-különös viszonyában állnak egymással.
- [25] Bár az I., III. és IV. rendű alperesek e magatartásai sértették a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogát, azonban a felperes magánélethez, magántitokhoz, hangfelvételhez és emberi méltósághoz fűződő jogát nem, mivel nem volt visszaélésszerű, figyelemmel a **y** választási érdekeinek megfelelő képviseletére is. E vonatkozásban értékelte **B-né dr. S. K.** és dr. M. Cs. tanúvallomásait, és a felperes által becsatolt levelezést.
- [26] Az I. rendű alperes emellett elismerte **K. Z.** tanú és B. L. tanúk állítását. Dr. M. Cs., és T. J. Egri Törvényszék előtt tett tanúvallomásaiból - mint okirati bizonyítékból - pedig egyértelműen megállapítható, hogy az I., III. és IV. rendű alperesek célja a felperes párton belüli ellehetetlenítése volt. Ezt erősíti, hogy a III. rendű alperes is előadta, hogy több olyan feljelentés és ellene indított támadás is volt, ahol a felperes jogi képviselőként vállalt szerepet.
- [27] Ezt követően vizsgálta, hogy a hangfelvétel visszaélésszerű felhasználásának minősült-e, hogy az I. rendű alperesnek tájékoztatta a hangfelvételtől - mások közt - **J. Z-t**, tanút és **K. Cs-t**. Arra a megállapításra jutott, hogy külön motiváció nélkül is visszaélésszerű, ezért jogsértő felhasználásnak minősül, hogy a párton belül nagyobb nyilvánosságot tájékoztatott a felperesről készült hangfelvétel személyes tartalmáról. Ezzel megsértette a felperes magánélethez, magánszférához fűződő, a Ptk. 2:43. §-ának g) pontjában nevesített hangfelvételhez való és b) pontban foglalt magánélet sérthetetlenségéhez fűződő, valamint a 2:42. §-ának (2) bekezdésében foglalt emberi méltósághoz fűződő jogát is. A **y** választási szereplése ugyanis nem bírt jelentőséggel a 2014. októberét követő időszakban, ezért a párttagok tájékoztatása szükségtelen és aránytalan volt.
- [28] A III. rendű alperes elismerte a hozzá intézett telefonhívás alapján 2014. novemberében, hogy a hangfelvétel a **y** birtokában volt, azt azonban nem lehetett tényként megállapítani, hogy I., III. és IV. rendű alperesek lementették, módosították vagy lemásolták volna a hangfelvételt.
- [29] Az ítéletben indokát adta annak is, hogy a tényállás megállapításánál figyelmen kívül hagyta az elfogultnak tekinthető B. L. és K. J. tanúvallomását, míg F. L., M. L. tanú, **K. Z.** tanú és K- M. tanúk zömében közvetett ismeretekkel rendelkeztek. Az I., III. és IV. rendű alperesek személyes nyilatkozataiból azonban megállapítható, hogy 2014. október 5. napjától 2015. január 27. napjáig (amikor a nyomozóhatóság mentette és törölte a hangfelvételt) jogellenesen birtokolták a hangfelvételt. **B-né dr. S. K.**, F, B. L., L- M., tanú és tanú K. F. tanúvallomásai alapján azonban nem volt megállapítható, hogy a hangfelvétel a rendőrségi lefoglalást követően is az I., III. és IV. rendű alperesek birtokában maradt.

Megjegyezte továbbá, hogy a hangfelvétel a nagy nyilvánosság előtt ismertté vált a márciusi adását követően, arról a későbbiekben bárki beszélhetett.

- [30] Az sem volt megállapítható, hogy a II. rendű alperes birtokolta a hangfelvételt, de az ő esetében az sem, hogy megsértette volna a felperes bármely személyiségi jogát, mint ahogy az sem, hogy a III. rendű alperes töltötte fel a hangfelvételt a világhálóra.
- [31] A személyiségi jogok megsértésének jogkövetkezményei kapcsán idézte a Ptk. 2:51. §-a (1) bekezdésének a)-c) pontjait és 2:52. §-ának (1) bekezdését, amelyre tekintettel megállapította az I., III. és IV. rendű alperesek jogsértéseit, továbbá a jogsértés ismétlődő jellege miatt annak abbahagyására kötelezte az I., III. és IV. rendű alpereseket amellet, hogy eltiltotta őket a további jogsértéstől, és az I. rendű alperest 300 000 Ft, a III. és IV. rendű alpereseket 100 000 - 100 000 Ft sérelemdíj megfizetésére is kötelezte. A sérelemdíj mértékének megállapításánál figyelemmel volt arra, hogy csak részben valósultak meg és eredményeztek jogsértést a felperes által megjelölt alperesi magatartások. A Ptk. 2:52. §-ának (2) és (3) bekezdései alapján tekintetbe vette a felperes ellehetetlenítésére vonatkozó motivációt is, de azt is, hogy a hangfelvétel perben érintett három tanúnak való továbbításából adódóan a felperes magánszférájába tartozó hangfelvétel tartalma és ténye további nyilvánosságot kapott.
- [32] A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 81. §-a alapján határozott. Figyelembe vette, hogy a felperes pervesztes lett a II. rendű alperessel szemben, ezért köteles megtéríteni a II. rendű alperes jogi képviselőjével felmerült első- és másodfokú ügyvédi munkadíjat az 1952. évi Pp. 78. §-ának (2) bekezdése alapján: a másodfokú eljárás során felmerült ügyvédi munkadíj 24 500 Ft volt, míg az elsőfokú eljárásban a II. rendű alperest megillető ügyvédi munkadíj a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (2) bekezdése alapján 30 000 Ft. A felperes ugyanakkor teljes egészében pernyertes lett az I. rendű alperessel szemben (csaknem valamennyi személyiségi jogsértés megállapítása, további objektív következmények, s 500 000 forintból 300 000 forint összegű sérelemdíj tekintetében), míg a III. és IV. rendű alperesekkel szemben a személyes adatokhoz fűződő jogának megsértésén túl a további személyiségi jogok megsértése körében nagyjából pervesztes lett, de a sérelemdíj összezszerűségére is tekintettel a pernyertesség-pervesztesség aránya 50-50 %-os az ő esetükben. Bár a felperes ügyvéd, a perben magánszemélyként járt el, ezért ügyvédi munkadíj nem állapítható meg a részére, ezért az I. rendű alperest a felperes másodfokú eljárás során megállapított költségeinek megtérítésére kötelezte, ugyanakkor a pervesztesség-pernyertesség azonos aránya miatt a felperes, valamint a III. és IV. rendű alperesek maguk kötelesek viselni a perrel felmerült ügyvédi munkadíjat.
- [33] A pervesztes I. rendű alperes köteles megfizetni 36 000 Ft elsőfokú peres eljárási illetéket, valamint a másodfokú eljárásban őt érintő 48 000 Ft illetéket, míg a II. rendű alperessel szemben pervesztes felperes 84 000 Ft feljegyzett illetéket köteles megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ára tekintettel alkalmazandó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: Kmr.) 13. §-ának (2) bekezdése alapján, míg a pernyertesség-pervesztesség azonos aránya miatt a III. és IV. rendű alperesek személyenként 42 000 - 42 000 Ft, a felperes 84 000 Ft illetéket köteles megfizetni ugyanezen jogszabályhely alapján.

[34] Az I., III. és IV. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést az ítélettel szemben, amelyben a velük szemben előterjesztett kereset elutasításával kérték megváltoztatni az elsőfokú ítéletet. Álláspontjuk szerint érthetetlen, hogy az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezést követően lényegében változatlan tartalommal fogadta el a tényállást, azonban a korábbi döntésével ellentétesen megállapította az I., III. és IV. rendű alperesek jogsértését, pedig a hatályon kívül helyező végzés nem tartalmazott erre vonatkozó utasítást. Emellett az ítélet rendelkező része ellentmondásban áll az indokolással, mivel a 11. oldal 6. bekezdésében rögzítettek szerint magatartásuk a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogát sértette, amelyhez képest további személyiségi jogok megsértését is megállapította az I. alperes vonatkozásában; amennyiben ez utóbbi a 12. oldal 5. bekezdésében részletezett magtartáson alapul, úgyszintén érthetetlen, hogy korábbi ítéletében e magtartást miért nem találta jogsértőnek. Az elsőfokú bíróság továbbá túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, mivel az nem terjedt ki a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértésének megállapítására, az ettől történő eltiltásra, és emiatt sérelemdíj fizetésére. Ha lett is volna ilyen keresetmódosítás, ennek megállapítása akkor is jogsértő, az pedig nem igaz, hogy a hangfelvételt akár jogszerűen, akár jogellenesen birtokolták. A puszta belehallgatás és a hangfelvétel IV. rendű alperes részére történő rövid, tájékoztatás céljából történt lejátszása nem minősül az Info tv. szerinti adatkezelésnek, ráadásul az érintett hozzájárulásának beszerzésére nem volt lehetőség, és az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az ítéletben azt állapította meg, hogy a hozzájárulás beszerzése nem volt lehetetlen. Idézték az Info tv. 3. §-ának 10. pontjában az adatkezelés fogalmával összefüggésben szabályozottakat, továbbá a 14. pontban az adattovábbítással összefüggésben rögzítetteket. A belehallgatás nem minősül az adaton végzett „műveletnek”, ahogy az egyetlen ember számára történő megmutatás sem „hozzáférhetővé tétel”. Művelet az, amit végezni kell, ha a puszta belehallgatás annak minősülne, akkor már a személyes adaton végzett műveletnek lenne tekintendő az is, ha elolvassák valaki nevét. Egyebekben pedig nem az I. és III. rendű alperesek tették hozzáférhetővé a hangfelvételt a IV. rendű alperes részére, hanem az, aki a számítógépen elhelyezte, amelyet követően a IV. rendű alperes bármikor megtalálhatta volna, hozzáférhetett volna ahhoz, az I. és III. rendű alperesek pedig nem tettek mást, mint tanácsot kérve megmutatták a felvételt a IV. rendű alperesnek. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. és III. rendű alperesek legalább két alkalommal - tehát bizonyítottan csak két alkalommal - hallgattak bele a felvételbe, míg a IV. rendű alperes egy alkalommal. Az I. és III. rendű alperesek első alkalommal történő belehallgatása nem lehetett jogsértő, hiszen nem tudhatták, hogy mi szerepel a hangfelvételen, így nem is kérhették az érintett hozzájárulását. A második alkalommal pedig csak elméletben kérhették az érintett hozzájárulását, azonban az adott helyzetben, kampányidőszakban a y egyik helyi ismert személyiségéről megtalált felvétel kapcsán nem volt elvárható, hogy az Info tv. rendelkezéseit „kezdje el bárki is lapozgatni”, azaz az I. és III. rendű alperesek a tőlük elvárható módon jártak el. Egyebekben pedig valamennyi érintett vallomása tartalmazza, hogy nemcsak a y, de a felperes érdekeit, jó hírét szem előtt tartó döntést hoztak, a hangfelvétellel nem éltek vissza. Emellett nem hogy 2015. január 27-ig, de egyetlen percig sem birtokolták a hangfelvételt, az elsőfokú bíróság megállapítása iratellenes, hiszen a hangfelvétel nem az ő birtokukban volt addig, amíg azt a rendőrség munkatársai 2015. január 27. napján lementették és törölték, hanem a y ... alapszervezetének számítógépén, azaz az alapszervezet birtokában. Ha pedig a hangfelvételt törölték volna a meghallgatást követően, akkor valóban adatkezelés történt volna az Info tv. 3. §-ának 10. pontja alapján. Az elsőfokú ítélet logikája szerint így

mindenképpen jogsértést valósítottak volna meg a törléssel, ha pedig nem törlik, akkor azzal, hogy birtokolják, ráadásul, ha törölték volna, egy büntetőeljárásban érintett bizonyítékot semmisítették volna meg.

- [35] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Álláspontja szerint az, hogy az elsőfokú bíróság más jogi következtetést vont le a megállapított tényállásból, annak eredménye, hogy további bizonyítás folyt a hatályon kívül helyező végzést követően, amelyben eljárásjogi okból utasították új eljárásra az elsőfokú bíróságot, ezért nem tartalmazott az ügy érdemével összefüggő jogértelmezést. A fellebbező alperesek iratellenesen hivatkoznak az indokolás és a rendelkező rész közötti ellentmondásra, az elsőfokú bíróság pedig nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen, a felperes ugyanis a személyes adatainak védelméhez fűződő jogainak megsértése miatt is marasztalni kérte az alpereseket, bár nem a keresetlevélben. Az ügy érdemében utalt arra is, hogy a különleges adat megszerzése, tárolása, továbbítása hozzájárulás hiányában a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértését jelenti, a hozzájárulás beszerzése pedig nem jelentett volna gondot, bár azt nem adta volna meg. Belehallgatás pedig nem egy alkalommal történt, így az első belehallgatást követően „műveletnek” minősül. Az adattovábbítás is megvalósult a IV. rendű alperesnek történő bemutatással, amely a hozzáférhetővé tételt jelenti. Az érintett számítógépet pedig a y irodájában az I., III. és IV. rendű alperesek egyaránt birtokolták, kezelték, azaz lehetőségük lett volna a fájlt láthatatlanná tenni, letörölni vagy pusztán hallgatni róla. Az adott politikai szituáció pedig nem mentesíti az alpereseket a jogszabályok betartása alól. Nyilvánvaló, hogy az I., III. és IV. rendű alperesek birtokolták a hangfelvételt, afelett ők rendelkeztek, ők mutogatták egymásnak azt, a számítógép pedig sosem volt a y tulajdona.
- [36] Az ítéletábra tárgyaláson kívül bírálta el az I., III. és IV. rendű alperesek fellebbezését az 1952. évi Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján, és azt részben alaposnak találta.
- [37] Az ítéletábra fellebbezés hiányában nem érintette a keresetet részben elutasító és a II. rendű alperest megillető perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.
- [38] Az elsőfokú bíróság az ügy érdemi elbírálásához szükséges tényállást feltárta, amely alapján megalapozott következtetésre jutott az I., III. és IV. rendű alperesek fellebbezéssel érintett jogsértései, annak jogkövetkezményeként pedig a sérelemdíj vonatkozásában; a további, úgynevezett objektív szankciók (abbahagyásra kötelezés, eltiltás) körében azonban nem mindenben értett egyet az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal, ezért ennek kivételével az elsőfokú bíróság ítéletének helytálló indokolását szükségtelenül nem ismétli meg, hanem e vonatkozásban csak a fellebbezésben foglaltak miatt hangsúlyozza a következőket.
- [39] A hatályon kívül helyezésre a bizonyítással és a bizonyítékok mérlegelésével összefüggő hiányosságok miatt került sor, ezért a hatályon kívül helyező végzés nem foglalhatott állást a kereseti kérelem jogalapjának megalapozottságát illetően; ellenkező esetben az ítéletábra azt az 1952. évi Pp. 213. §-ának (2) és (3) bekezdései szerinti rész- vagy közbelső ítélettel tette volna meg. Így nem volt akadálya, hogy az elsőfokú bíróság másként mérlegelje a rendelkezésre álló bizonyítékokat az 1952. évi Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján.

- [40] A fellebbezés tényyszerűen utalt rá, hogy a felperes kereseti kérelme nem terjedt ki a személyes adatok védelméhez fűződő joggal összefüggő megállapításra, eltiltásra és abbahagyásra, ezért az ítéltábla ennyiben pontosítja az elsőfokú ítélet kereseti kérelmet taglaló részét. Az 1952. évi Pp. alkalmazása körében kialakult és konzekvens bírói gyakorlat szerint azonban a személyiségi jogi perben a bíróság nem sérti meg a kereseti kérelemhez kötöttség elvét, ha nem a felperes által megjelölt, hanem a konkrét tényálláshoz igazodó, adekvát személyiségi jog megsértését állapítja meg (Kúria Pfv.IV.20.168/2017/7). A felperes pedig már a keresetlevélben, de azt követően az első tárgyaláson pontosított kereseti kérelme körében (keresetlevél 2-3. oldalai, 21.P.20.497/2017/11. számú jegyzőkönyv 2. oldal) is hivatkozott rá, hogy sérült a személyes adatok védelméhez való joga.
- [41] Az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása pedig összhangban áll, és az elsőfokú bíróság az indokolás fellebbezésben is megjelölt részeinek (11. oldal 6. bekezdés, 12. oldal 5. bekezdés) megfelelően többlettényállás alapján állapította meg az I. rendű alperes személyes adatok védelméhez való jog megsértésén kívüli jogsértéseit.
- [42] Az I., III. és IV. rendű alperesek alaptalanul hivatkoztak arra is, hogy nem végeztek adatkezelést. Szükséges előre bocsátani, hogy az I. és III. rendű alperesek első belehallgatása nem volt jogsértő az elsőfokú ítélet megállapításai szerint, ezt követően azonban ezen alperesek, továbbá tájékoztatásuk alapján a különleges adattartalomról tudomást szerző IV. rendű alperes is adatkezelőnek, eljárásuk pedig adatkezelésnek minősült.
- [43] Az Info tv. 3. §-ának 9. pontja szerint adatkezelő: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja; a 10. pontja szerint pedig adatkezelés: az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így különösen gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, lekérdezése, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adatok további felhasználásának megakadályozása, fénykép-, hang- vagy képfelvétel készítése, valamint a személy azonosítására alkalmas fizikai jellemzők (pl. ujj- vagy tenyérnyomat, DNS-minta, íriszkép) rögzítése.
- [44] A bírói gyakorlat (pl. Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.585/2018/3. számú ítélete) szerint egy felvételen tárolt és rögzített információmennységre is kiterjed a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jog. Az pedig az Info tv.-ben csupán példálózólag („különösen”) felsorolt „műveletek” közé tartozik, ha valaki - mint az I. és III. rendű alperesek - a felvételtől megismert adatot ismételten felhasználja (lejátsza), vagy azt harmadik személy - mint a IV. rendű alperes - részére továbbítja, aki pedig - az I. és III. rendű alperestől származó - előzetes ismeretek alapján ismeri meg a különleges adatokat.
- [45] Ezen alperesek továbbá „birtokolták” is a felvételt annak lefoglalásáig, mivel azt a Ptk. 5:1. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a „hatalmukban tartották”. Saját nyilatkozatuk (8. sorszámú irat 1. oldal) alapján is megállapítható, hogy „helyi szinten ők voltak a párt vezetői”, a III. rendű alperes nyilatkozata szerint pedig az ő „engedélyükkel

senki nem nyúlt ehhez a hangfelvételhez" (21.P.20.497/2017/11. számú jegyzőkönyv 9. oldal), azaz amellett, hogy adatkezelőnek minősültek, az I., III. és IV. rendű alperesek hatalmában állt, hogy lehetővé tegyék vagy (akár felvétel törlése nélkül is) megakadályozzák, hogy más személy hozzáférjen a hangfelvételhez.

- [46] A Ptk. a 2:51. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „felróhatóságtól független szankciók” körében szabályozza a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, ezért e vonatkozásban nem volt jelentősége annak sem, hogy magatartásuk felróható volt-e, amely főszabályszerűen a Ptk. 2:52. §-ának (2) bekezdése szerinti felróhatóságtól függő szankció, a sérelemdíj kapcsán bírhat jelentőséggel.
- [47] Az Info tv. 23. §-ának (2) bekezdése szerint ha az adatkezelő az érintett adatainak jogellenes kezelésével vagy az adatbiztonság követelményeinek megszegésével az érintett személyiségi jogát megsérti, az érintett az adatkezelőtől sérelemdíjat követelhet. A (3) bekezdés szerint az érintettel szemben az adatkezelő felel az adatfeldolgozó által okozott kárért, és az adatkezelő köteles megfizetni az érintettnek az adatfeldolgozó által okozott személyiségi jogsértés esetén járó sérelemdíjat is. E bekezdés 2. mondata szerint azonban az adatkezelő akkor mentesül az okozott kárért való felelősség és a sérelemdíj megfizetésének kötelezettsége alól, ha bizonyítja, hogy a kárt vagy az érintett személyiségi jogának sérelmét az adatkezelés körén kívül eső elháríthatatlan ok idézte elő.
- [48] Így bár a kereseti kérelem részeként többségében megjelölt jogsértések esetén felróhatósági alapú a kimentés (6:519. §), az Info tv. speciális rendelkezései alapján szigorúbb, objektivizált mérce van érvényben a személyes adatokhoz fűződő jog védelme körében. Az I., III. és IV. rendű alperesek azonban még a hatályon kívül helyező végzésben a sérelemdíjra vonatkozó kimentéssel összefüggésben általánosságban megjelölt (majd az elsőfokú bíróság által 7. sorszám alatt közölt), kisebb mentesülési szint kapcsán sem terjesztettek elő bizonyítási indítványt. Ennek hiányában pedig külön bizonyítás nélkül is megállapítható volt, hogy nem ütközött volna elháríthatatlan akadályba, hogy az I., III. és IV. rendű alperesek akár rövid úton (pl. telefon, e-mail, facebook) beszerezzék a velük egyébként kapcsolatban álló felperes hozzájárulását.
- [49] Az I. rendű alperes magatartása kapcsán szükséges azonban azt is hangsúlyozni, hogy az ő jogsértése tágabb kört ölel fel, amelynek körében maga is elismerte, hogy K. L. tanúvallomásának (21.P.20.497/2017/24. számú jegyzőkönyv 5. oldal) megfelelő tartalommal lezajlott beszélgetésük során a felperest dehumanizálva „disznók szexéhez hasonlította” a felvételen rögzítetteket, amely a magánéletbe és az emberi méltóságba való durva beavatkozásként mindenképpen önkényes, indokolatlan és szükségtelen volt.
- [50] Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a fellebbezéssel érintett körben az I., III. és IV. rendű alperesek jogsértését, akik a hangfelvétel tartalmának ismeretében szándékosnak minősülő magatartásuk miatt mind a Ptk. 2:52. §-ának (2) bekezdése alapján alkalmazandó 6:540. §-ának (3) bekezdése alapján, mind az Info tv. 23. §-ának (3) bekezdése alapján mint adatkezelők sérelemdíj fizetésére kötelesek az elsőfokú bíróság által helytállóan rögzítettek, de önmagában a felperes által hivatkozott köztudomású sérelmekre (megalázottság, kellemetlenségek stb.) is tekintettel.

- [51] A kereset elutasítását célzó fellebbezés részben alapos volt ugyanakkor a további objektív szankciók körében.
- [52] A Ptk. 2:51. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti - egyebek mellett - a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől.
- [53] Az „eset körülményeit” az abbahagyásra kötelezés mint jogkövetkezmény körében a folyamatos jogsértés jelenti. Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel nem támadott ítéleti rendelkezései szerint azonban a személyes adatok sérelmével megvalósult jogsértések 2015. január 27. napjával lezárultak. Az elsőfokú bíróság által e körben értékelt tanúvallomások szerint az I. rendű alperes további jogsértései sem voltak folyamatosak a keresetindítás időszakára: M. L. tanúvallomása (21.P.20.497/2017/24. számú jegyzőkönyv 3. oldal) alapján az utolsó, a hangfelvétellel kapcsolatos I. rendű alperesi magatartás 2015. szeptember-október hónapban volt. Azt továbbá a felperes sem állította, hogy e magatartások folyamatosak voltak, így mindezek alapján az abbahagyásra kötelezés iránti kereset megalapozatlan volt, ezért az ítélőtábla e vonatkozásban részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét.
- [54] Az eltiltás kapcsán pedig annak rögzítése szükséges, hogy bár a jogsértő eltiltása a bírói gyakorlat szerint „alanyi jogon kérhető”, az ugyanakkor főszabályszerűen, azaz kivételt tűrő módon követelhető alanyi jogon. A további jogsértéstől eltiltás mellőzhető ugyanis, ha az eset körülményei, illetve a jogsértés jellege folytán objektíve kizárt az újabb jogsértés elkövetésének még az elvi lehetősége is (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.778/2007/5., Debreceni Ítélőtábla Pf.I.20.516/2019/5.) A fent kifejtettek szerint a személyes adatok körében megvalósult jogsértések 2015. január 27. napjával lezárultak, így nem áll fenn az ezzel összefüggő újabb jogsértés elvi lehetősége, ezért az ítélőtábla mellőzte az I., III. és IV. rendű alperesek személyes adatok védelméhez való jog további megsértésétől való eltiltására kötelezését. Az I. rendű alperes további személyiségi jogokkal kapcsolatos jogsértésének elvi lehetősége ugyanakkor nem kizárt, ezért az ítélőtábla e tekintetben helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.
- [55] Mindezek érintették a fellebbezéssel érintett I., III. és IV. rendű alperesek körében az elsőfokú bíróság által eleve helytelenül meghatározott pernyertességi arányt, emellett az ítélőtábla az 1952. évi Pp. 253. §-a (3) bekezdésének 2. mondata alapján - a II. rendű alperes viszonylatában is - hivatalból vizsgálta felül az illetékekkel összefüggő rendelkezéseket, amelyek alapján az alábbi megállapításokat tette.
- [56] Az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a pertárgy értéke valamennyi alperes viszonylatában 600 000 Ft volt. A felperesnek e pertárgyértéken belül több kereseti kérelme volt: egyrészt kérte valamennyi alperes viszonylatában a jogsértés megállapítását (amely a személyiségi jogi perekben kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően virtuális pertárgyértékként alperesenként 600 000 Ft pertárgyértéket tesznek ki), további objektív szankcióként kérte az alperesek eltiltását (alperesenként 600 000 Ft virtuális pertárgyértékkal) és abbahagyásra kötelezését (alperesenként szintén 600 000 Ft virtuális pertárgyértékkal), emellett az alperesek sérelemdíjra történő kötelezését (az I. és III. rendű alperesek esetében 500 000 Ft, a II. és IV. rendű alperesek esetében 300 000 Ft virtuális pertárgyértékkal). Az I. rendű alperessel szemben sor került a jogsértés megállapítására

(600 000 Ft), az eltiltásra (600 000 Ft) és a sérelemdíjra vonatkozó kereset részben (300 000 Ft) volt alapos, míg az abbahagyásra irányuló (600 000 Ft) kereset és részben a sérelemdíjra vonatkozó kereset (200 000 Ft) alaptalan volt: a felperes pernyertessége 65%, az I. rendű alperes pernyertessége 35%. A II. rendű alperessel szemben a felperes egészében pervesztes lett. A III. rendű alperessel szemben sor került a jogsértés megállapítására (600 000 Ft), míg a sérelemdíjra vonatkozó kereset részben (100 000 Ft) volt alapos, azonban az abbahagyásra (600 000 Ft) és eltiltásra (600 000 Ft) irányuló, továbbá részben (400 000 Ft) a sérelemdíjra vonatkozó kereset alaptalan volt: a felperes pernyertessége 30%, a III. rendű alperes pernyertessége 70%. A IV. rendű alperessel szemben is sor került a jogsértés megállapítására (600 000 Ft) és a sérelemdíjra vonatkozó kereset is részben (100 000 Ft) volt alapos, azonban az abbahagyásra (600 000 Ft) és eltiltásra (600 000 Ft) irányuló, továbbá részben (200 000 Ft) a sérelemdíjra vonatkozó kereset alaptalan volt: a felperes pernyertessége 33%, a IV. rendű alperes pernyertessége 67%. Az ítélet tábla ezen arányok mellett az 1952. évi Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján az alábbiak szerint határozta meg az elsőfokú eljárásban elszámolandó perköltség összegét.

- [57] A felperes hatályon kívül helyező végzésben megállapított, az elsőfokú bíróság rendelkezési körébe tartozó perköltsége 25 400 Ft, amely az 1952. évi Pp. 82. §-ának (2) bekezdése alapján alperesenként 6350 Ft perköltséget jelent, amely a pernyertesség arányában az I. rendű alperessel szemben ($6350 \text{ Ft} \cdot 65\%$) 4128 Ft, a III. rendű alperessel szemben ($6350 \text{ Ft} \cdot 30\%$) 1905 Ft, a IV. rendű alperessel szemben ($6350 \text{ Ft} \cdot 33\%$) 2096 Ft. Az I., III. és IV. rendű alperesek elsőfokú bíróság által a R. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján kalkulált, áfa mentes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége személyenként 30 000 Ft, míg a hatályon kívül helyező végzésben megállapított, az elsőfokú bíróság rendelkezési körébe tartozó perköltsége személyenként 6350 Ft ($25\,400 / 4$), amely a pernyertesség arányában az I. rendű alperes esetében ($36\,350 \text{ Ft} \cdot 35\%$) 12 723 Ft, a III. rendű alperes esetében ($36\,350 \text{ Ft} \cdot 70\%$) 25 445 Ft, a IV. rendű alperes esetében ($36\,350 \text{ Ft} \cdot 67\%$) 24 355 Ft. Az ítélet tábla mindezek különbözeteiként az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával mellőzte az I. rendű alperes perköltség viselésére történő kötelezését, és a felperest kötelezte 8595 Ft I. rendű alperesi, 23 540 Ft III. rendű alperesi és 22 259 Ft IV. rendű alperesi perköltség megfizetésére.
- [58] A másodfokú eljárásban a fellebbezett pertárgyértékre figyelemmel az alábbiak szerint alakult a pernyertességi arány: az I. rendű alperes viszonylatában a felperes pernyertessége 71% (jogsértés megállapítása: 600 000 Ft, eltiltás: 600 000 Ft, sérelemdíj: 300 000 Ft), az I. rendű alperesé 29% (abbahagyás: 600 000 Ft); a II. rendű alperes viszonylatában a felperes teljes mértékben pervesztes; a III. rendű alperes viszonylatában a felperes pernyertessége 37% (jogsértés megállapítása: 600 000 Ft, sérelemdíj: 100 000 Ft), a III. rendű alperesé 63% (abbahagyás: 600 000 Ft, eltiltás: 600 000 Ft); a IV. rendű alperes viszonylatában a felperes pernyertessége 37% (jogsértés megállapítása: 600 000 Ft, sérelemdíj: 100 000 Ft), a IV. rendű alperesé 63% (abbahagyás: 600 000 Ft, eltiltás: 600 000 Ft).
- [59] Az ítélet tábla ezen első- és másodfokú pernyertességi arányra, továbbá arra figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság nem a teljes, 336 000 Ft ($4 \cdot 36\,000 + 4 \cdot 48\,000$ Ft), hanem csak 252 000 Ft meg nem fizetett illeték viseléséről rendelkezett, az alábbiak szerint változtatta meg a le nem rótt illeték viselésére vonatkozó rendelkezést. A felperes az I. rendű alperes viszonylatában 12 600 Ft ($36\,000 \cdot 35\%$) első- és 13 920 Ft ($48\,000 \cdot 29\%$) másodfokú, a

II. rendű alperes viszonylatában 36 000 Ft (100%) első- és 48 000 Ft (100%) másodfokú, a III. rendű alperes viszonylatában 25 200 Ft ($36\,000 \cdot 70\%$) első- és 30 240 Ft ($48\,000 \text{ Ft} \cdot 63\%$) másodfokú, míg a IV. rendű alperes viszonylatában 24 120 Ft ($36\,000 \cdot 67\%$) első- és 30 240 Ft ($48\,000 \text{ Ft} \cdot 63\%$) másodfokú, összesen 220 320 Ft illetéket köteles viselni. Az I. rendű alperest 23 400 Ft ($36\,000 \cdot 65\%$) első- és 34 080 Ft ($48\,000 \cdot 71\%$) másodfokú, összesen 57 480 Ft, a III. rendű alperest 10 800 Ft ($36\,000 \cdot 30\%$) első- és 17 760 Ft ($48\,000 \cdot 37\%$) másodfokú, összesen 28 560 Ft, a IV. rendű alperest 11 880 Ft ($36\,000 \cdot 33\%$) első- és 17 760 Ft ($48\,000 \cdot 37\%$) másodfokú, összesen 29 640 Ft illetékkötelezettség terheli a Kmr. 13. §-ának (2) bekezdése alapján.

- [60] A kifejtett okok alapján az ítélőtábla részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján.
- [61] Az ítélőtábla a fellebbezési eljárásban a fentiek szerint megállapított pernyertességi arányra figyelemmel határozott a perköltség viseléséről. Ennek meghatározásánál az I., III. és IV. rendű alperesek esetében a R. 3. §-ának (4) bekezdése alapján 9525 Ft ($3 \cdot 3175$) ügyvédi munkadíjat vett figyelembe, amely az I. rendű alperes esetében 921 Ft ($3175 \cdot 29\%$), a III. és IV. rendű alperesek esetében 2000 - 2000 ($3175 \cdot 63\%$) Ft felperesre hárítható és a rendelkező részben is meghatározott perköltséget eredményez, mivel ezzel szemben a felperes kifejezetten csak a fellebbező alperesek eljárási illetékben történő marasztalását kérte.

Debrecen, 2020. április 1.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Pribula László s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő